

[Ole Vig Jensen]

re imod, at det skulle medføre, at vi fremmer en centralisering i det danske samfund. De erfaringer, vi har gjort bl.a. under det snart afsluttede regionplanarbejde over hele landet bekræfter, at der i befolkningen tværtimod er et ønske om, at vi på så mange områder som muligt fremmer decentraliseringen, og det er en tanke, som det radikale venstre helt og fuldt kan støtte.

Regeringen ønsker også at gå ind i en stærkere bekæmpelse af arbejdsløsheden gennem direkte initiativer, og det indgår i regeringens planer. Hertil kan jeg sige, at her kan man forvente radikal støtte. Vi ønsker en smidigere arbejdsmarkedspolitik, som bl.a. må bestå i, at vi på et meget tidligt tidspunkt under ledighed sikrer, at der er jobtilbud og uddannelsesstilbud til dem, der er blevet ledige. Vi vil være med til at forstærke arbejdsformidlingens muligheder for i højere grad at gøre en indsats over for ledige. Vi vil også være med til en sanering af dagpengereglerne.

Endelig vil vi i denne forbindelse godt slå fast, at uddannelserne kommer til at spille en meget central rolle i de kommende år, ikke mindst når det gælder om at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed og kvindearbejdsløshed. Regeringen arbejder med en ungdomsgaranti, og jeg har forstået tidligere, at det skulle være en ordning, der er blevet etableret i et par amter. Jeg ved ikke, hvordan regeringen forestiller sig det. I åbningsredegørelsen siges der ikke noget om, hvordan det skal effektueres, men vi vil fra radikal side meget stærkt tilråde, at det ikke blot bliver en forsøgsordning i få amter, men at det er en ordning, vi sætter i gang over hele landet. Der er allerede mange initiativer i gang på kommunalt plan, og skal den opgave løses tilfredsstillende, er det ikke nok, at vi kun løser den for få af vore unge i specielle amter, men at vi sætter ind overalt.

Regeringen bebuder også, at den vil fremsætte forslag til folketingsbeslutning om de 16-19-årige uddannelse. Det har vi jo fra radikal side været med til at lægge op til og har forventning om, at der kommer et udspil i løbet af meget kort tid. Der er ingen tvivl om, at en revision på dette område vil være med til at fremme de tanker og ideer, der netop er indeholdt i en ungdomsgaranti.

Må jeg om uddannelsesområdet i øvrigt sige, at når regeringen agter at tage uddan-

nellesstøtten op i den kommende samling med henblik på at forbedre den, så kan den regne med det radikale venstres støtte, også når det gælder spørgsmålet om at ændre bankgarantiordningen til en statslåneordning, i hvert fald for en del af den støtte, der skal gives. Men der er et synspunkt, som jeg gerne vil føre frem på mit partis vegne i denne forbindelse: der må være en rimelig balance imellem de midler, vi vil bruge til at forbedre uddannelsesstøtten, og de midler, vi vil bruge til at sikre, at unge, der slet ikke kan komme ind i uddannelsessystemet, får den mulighed. Det er meget uacceptabelt, at vi i sommer har måttet afvise adskillige tusinde unge, som ønskede en erhvervsuddannelse.

Finanslovforslaget skal også have plads i denne debat. Derom kan jeg sige, at vi fra det radikale venstres side er indstillet på at være med til at gennemføre de besparelser, som regeringen har lagt op til, på 2½ mia kr. Jeg synes, det er en nødvendighed, at vi tager det arbejde på os, fordi vi jo allerede har pålagt kommunerne at gennemføre besparelser på 4 mia kr.

Men ellers må jeg sige, at vi i det radikale venstre er imod den forhastede nedskæringspolitik, som vi har mødt så tit og også under SV-regeringen. Derfor vil vi gerne stille spørgsmålet, det bliver formentlig til den nye indenrigsminister – han er her måske ikke, så må jeg stille det til finansministeren: hvordan går det med det budgetsamarbejde, som har været forberedt igennem længere tid, mellem stat og kommuner? Fra radikal side tror vi, at vi netop ved at fremme samordningen af de statslige og kommunale budgetter vil være i stand til at hente ressourcer hjem på en anden og bedre måde end gennem drastisk nedskæringspolitik.

På det udenrigspolitiske område er der ikke gjort mange betragtninger i åbningsredegørelsen. Det er nærmest iøjnefaldende, hvad der ikke står – det virker i hvert fald sådan. Regeringen lægger fortsat vægt på at fremme nedrustning og afspænding, og det er måske også grunden til, at regeringen helt forbigår et af de mest brændende spørgsmål i den europæiske sikkerhedspolitik, nemlig den stationering af nye frygtindgydende våben, der er tale om, og som skal ske på europæisk grund.

Vi har fra radikal side nu rejst en forespørgsel om sagen, og jeg forstod på den so-